

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Er/232/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814202190
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8814202190.2

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v exekučnej veci oprávneného: K., N..V..Q.. N. N. K. XX , G., F.:XX XXX XXX zastúpená Z. S. S., M. M. K. XX G. proti povinnému: Z. K., J. XX.XX.XXXX, G. Š. XXX I. o vymoženie sumy XXXX,XX eur s prísl. súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým PhD., Exekútorický úrad Bratislava, takto

rozhodol:

- I. Námietkam povinného proti exekúcii v y h o v u j e.
- II. Námietkam povinného proti predbežným trovám vyhovuje.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného a poverenia Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 07.05.2014 začal exekútor exekúciu proti povinnému.

2. Proti vydanému upovedomeniu o začatí exekúcie podal povinný námietky v ktorých uviedol, že dňa 11.02.2015 mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 29.01.2015, žiada exekúciu ako neprípustnú a nezákonnú v celom rozsahu zastaviť nakoľko je vedená na základe rozhodcovského rozsudku. Exekúcia je vedená na základe rozhodcovského rozsudku č.k. SR 00536/13, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. dňa 13.06.2013, ktorý sa stal právoplatný 05.08.2013 a vykonateľný dňa 08.08.2013. Zastavenie exekúcie žiada z dôvodu neprijateľnej rozhodcovskej doložky (§ 53 ods. 1 a 4 písm. r) OZ), na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý ma súčasne zaväzuje na hrubo nemorálne plnenie v rozpore s dobrými mravmi (§ 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov).

3. Po oboznámení sa s internetovou stránkou Ministerstva spravodlivosti SR: (<http://wwwold.iustice.sk/wfn.aspx?pq=h4c&htm=h4/rssrspotr.htm>) zistil, že jeho prípad je obdobný ako viaceré veci tam uvedené, napr. rozhodnutia OS Zvolen spis. zn. 21 Er/1390/2009-7, rozhodnutie KS Trnava sp.zn. 10CoE/326/2010 , KS Prešov č. k. 19CoE/99/2010 , rozhodnutie KS Prešov č. k. 6CoE 59/2010 , KS Prešov , č.k. 20CoE/24/2011, rozhodnutie Ústavného súdu SR v rozhodnutí z 24. februára 2011 č. k. IV. ÚS 55/2011-19, US 55 2011 19 a č. IV. ÚS 60/2011-13

4. Uviedol, že aj v jeho prípade si tiež osobitne nevyjednal rozhodcu. Rozhodcovská doložka bola už vopred naformulovaná v štandardnej zmluve. Aj miesto rozhodcovského konania si jednostranne stanovil dodávateľ a je pre neho pre jeho vzdialenosť neprijateľné a odradzujúce. Rozhodcovská doložka je neprijateľná aj z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, tak sa mu už musím vo svojich dôsledkoch nezvratne podrobiť a tak riešiť môj spor pred rozhodcom, ktorý je pre mňa nepredvídateľný a mám vážne pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti rozhodcovského procesu. Taktiež pravidlá rozhodcovského konania sú nedostatočne transparentné pre priemerný subjekt práva a vôbec sa s nimi neoboznámil (§53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka). Zároveň rozsudok Stáleho rozhodcovského

súdu je neprijateľný pre vydanie exekučného titulu, ktorý uvádza súdny exekútor. Spotrebiteľská vec je podľa právnej vedy subjektívne ako aj objektívne nearbitrabilná a túto skutočnosť dodávateľ v spotrebiteľskej zmluve dostatočne nezohľadnil. Pre porovnanie vid' neprijateľnosť rozhodcovskej doložky v rakúskom práve (§ 6 ods. 2 bod 7 rakúskeho zákona o ochrane spotrebiteľa „Pre spotrebiteľa sú v zmysle § 879 Všeobecného občianskeho zákonníka nezáväzná najmä také zmluvné ustanovenia, podľa ktorých.... má byť spor medzi podnikateľom a spotrebiteľom rozhodnutý jedným alebo viacerými rozhodcami“) a závery univerzitných profesorov v dôvodovej správe k § 617 rakúskeho procesného kódexu (spomenuté v uznesení Krajského súdu v Prešove vo veci 3CoE 29/2010). Rozhodcovská doložka je vo svojich dôsledkoch hrubo nemorálna a spôsobí, že o právach a právom chránených záujmoch rozhodne súkromná osoba, ktorej moc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou (porov. rozhodnutie Ústavného súdu ČR IV. ÚS 174/02), ale viac-menej je založená na takých aspektoch, akými je zisk a podnikanie rozhodcu. Arbitráž vznikla ako legitímny prostriedok vymožitelnosti práva, ale vo svojej podstate je predovšetkým inštitútom určeným pre podnikateľské prostredie, typické vyššou mierou vyváženosti vzájomných pozícií (Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 31. marca 2011 č. k. 6CoE 64/2010).

5. Rozhodcovská doložka, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok - exekučný titul je nemorálnou, neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Ako judikoval Krajský súd v Prešove v rozhodnutí z 31. mája 2011 č. k. 20CoE/24/2011: „Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka nie je len o možnosti výberu medzi štátnym a rozhodcovským súdom, ale je o dôsledkoch, či doložka spotrebiteľa nenúti podrobiť sa arbitráži.“ Vzhľadom na neprijateľnú rozhodcovskú doložku žiada, aby súd vychádzal z rozsudku Súdneho dvora (ES) C 40/08 - Asturcom, podľa ktorého „Smernica Rady 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách musí byť vykladaná v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského nálezu vydaného bez účasti spotrebiteľa, musí, pokiaľ má za týmto účelom k dispozícii potrebné informácie o právnom a skutkovom stave, i bez návrhu posúdiť neprimeranosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve uzatvorenej predávajúcim alebo poskytovateľom so spotrebiteľom, či je podľa vnútroštátnych procesných pravidiel možné previesť také posúdenie v rámci obdobných podobných riadení na základe vnútroštátneho práva. Ak ide o neprimeranú doložku, prislúcha tomuto súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, aby sa uistil, že tento spotrebiteľ nebude uvedenou doložkou viazaný.“ Rovnako žiada naplniť ciele smernice, podľa ktorej sa majú štáty postarať o to, aby spotrebiteľa nekalé podmienky nezaväzovali (Čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Článok 6 ods. 1 smernice je kogentným ustanovením, ktoré je postavené na roveň pravidiel verejného poriadku, na ktorých musí štát a jeho orgány bezvýhradne trvať (rozhodnutie Asturcom, rozhodnutie Pohotovosť, bod 50). Naplnenie čl. 6 ods. 1 smernice je naplnením jadra ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Podľa rozsudkov Súdneho dvora (ES) vo veci 14/83 zo dňa 10. 4. 1984 N. I. U. a D. H. proti X. J.-T. bod 26 a vo veci 79/83 zo dňa 10. 4. 1984 O. E. proti O. Y. A. bod 26: „avšak povinnosť členských štátov vyplývajúca zo smernice dosiahnuť výsledok stanovený smernicou a ich povinnosť podľa článku 5 Zmluvy prijať všetky primerané opatrenia, všeobecné alebo konkrétne, s cieľom zabezpečiť splnenie tejto povinnosti, je záväzná pre všetky orgány členských štátov, v rámci ich jurisdikcie, vrátane súdov. Z toho vyplýva, že pri aplikácii vnútroštátneho práva a najmä ustanovení vnútroštátneho práva zavedených osobitne s cieľom implementovať smernicu (v prejednávanej veci 76/207), je vnútroštátny súd povinný vykladať svoje vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice s cieľom dosiahnuť výsledok podľa tretieho odseku článku 189.“

6. Plnenie, ktoré sa vymáha bolo priznané v súkromnoprávnom procese na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky. Neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom - uvedené judikoval aj Ústavný súd SR v rozhodnutí z 24. februára 2011 č. k. IV. ÚS 55/2011-19. Ak rozhodcovské konanie prebehlo na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, tak aj nový kvalifikovaný záväzok, ktorý mal vzísť z takéhoto vadného súkromnoprávneho procesu, nie je súladný s imperatívom dobrých mravov. Podľa § 45 ods. 1 písm. c), ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní sa má exekúcia zastaviť aj bez návrhu, ak sa vymáha plnenie, ktoré sa prieči dobrým mravom. Nielen klauzula o rozhodcovskom konaní je v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 OZ), ale aj výkon práv dodávateľa sa prieči dobrým mravom, ak svoje právo uplatnil na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky spôsobujúcej hrubú nerovnováhu navyše v neprospech slabšieho (Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. marca 2011 č. k. IV. ÚS 60/2011-13). Do pozornosti dáva aj rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V z

1. marca 2011 č. k. 37Er/7273/2010, ktorým okresný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok spotrebiteľa zaväzoval na plnenie, ktoré je právom nedovolené a odporuje dobrým mravom. V spotrebiteľskej zmluve predformulovaný rozhodcovský súd priznal nebankovej spoločnosti nároky z vyplnenej blankozmeny, okrem iného aj nárok na 91,25 % zmenkový úrok ročne. Okresný súd však dohodu o vyplnení zmenky obsiahnutú vo všeobecných obchodných podmienkach nebankovej spoločnosti posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je od počiatku neplatná, a preto nebanková spoločnosť nebola vôbec oprávnená zmenku vyplniť a ani si nárok z tejto zmenky uplatniť na rozhodcovskom súde. Súd všeobecne ustálil, že potom, ako súd dospeje k záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, je jeho úlohou, aby uplatňovaniu takejto zmluvnej podmienky zabránil. Okresný súd uzavrel, že ak nebanková spoločnosť na svojom nároku trvá, môže si ho na súde opätovne uplatniť, avšak nie ako nárok zo zmenky, ale ako nárok z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy o úvere. Na záver poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. marca 2012 č. k. 6 Cdo 1/2012, v ktorom Najvyšší súd SR iudikoval, že rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je aké exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezávažnosť) rozhodcovského rozsudku. Takúto interpretáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo. Týmto účelom je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. K povinnosti spotrebiteľa namietať platnosť rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní Najvyšší súd SR doplnil, že princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. To znamená, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybníť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd napĺňa príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa. (<<http://wwwold.iustice.sk/dwn/h4/rs/rsSRspotr/NSSR%206Cdo1%202Q12.pdf>>). V súvislosti s vyššie citovaným rozhodnutím žiada, aby obdobné právne posúdenie aplikoval Okresný súd Vranov nad Topľou aj v jeho veci. Ostatné neprijateľné podmienky, na základe ktorých sa odo neho vymáha plnenie, ponechávam na judikovanie súdu (§ 153 ods. 3 OSP). Na účely zastavenia exekúcie postačuje, že je neprijateľná rozhodcovská doložka (§ 53 ods. 4 písm. r) a § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

7. Rovnako vznáša námietky proti trovám, ktoré si voči mne uplatňuje exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD.. Zároveň touto cestou žiadam, aby súd nepriznal žiadne trovy, keďže celá exekúcia bola vedená nezákonne. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností navrhujem preto, aby exekučný súd mojím námietkam vyhovel a exekúciu vyhlásil za neprípustnú a v celom rozsahu ju zastavil.

8. Exekútor v uvedenej exekučnej veci uviedol, že predmetné exekučné konanie je vedené na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky. Dňa 23.12.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Podľa ust. §243f ods.1 zák.č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti: „V exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.“ V zmysle § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. V návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu (s povinným). Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.“ Vzhľadom k vyššie uvedenému uvádzam, že oprávnený je toho názoru, že novela Exekučného poriadku týkajúca sa doplnenia návrhov na vykonanie exekúcie v exekučných konaniach, ktoré sa vykonávajú na podklade zmenky, sa vzťahuje na konania voči povinným, ktorí sú spotrebiteľmi. Zároveň oprávnený poukazuje na ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku,

ktoré odkazuje na fyzickú osobu, nie na fyzickú osobu podnikateľa, pričom hlavný kauzálny vzťah, ako aj predmetné exekučné konanie sa od začiatku vzťahuje na fyzickú osobu podnikateľa. Vzhľadom k uvedenému oprávnený uviedol, že sa predmetné ustanovenia na dané exekučné konanie nemôžu aplikovať, keďže hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko fyzická osoba v čase podpísania zmluvy o úvere a vystavení zmenky bola registrovaná ako podnikateľ a konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. S vyššie uvedeným stanoviskom oprávneného sa plne stotožňuje a je toho názoru, že povinnosť oprávneného na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 39 ods. 4 Exekučného poriadku sa na predmetné konanie nevzťahuje a v rovnakom rozsahu ani ustanovenie § 243f ods. 3 Exekučného poriadku v časti odloženia predmetnej exekúcie. Pre úplnosť konštatuje, že dané stanovisko bolo potvrdené aj rozhodnutiami rôznych súdov v rámci Slovenskej republiky, ktoré rozhodli o pokračovaní v exekučných konaniach a to napr. Uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 1 Er/898/2010-30 zo dňa 09.02.2016, Uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5Er/206/2014-26 zo dňa 01.03.2016, Uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 9Er/193/2014-25 zo dňa 02.03.2016, Uznesenie Okresného súdu Bratislava 11 č.k. 55Er/4273/2013-12 zo dňa 12.02.2016, Uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 10Er/423/2014-35 zo dňa 24.02.2016, Uznesenie Okresného súdu Topoľčany č.k. 5Er/1352/2014-15 zo dňa 4.3.2016 a ďalších. Pre právnu istotu Vám oznámenie oprávneného postupuje a necháva plne na rozhodnutí Okresného súdu, či dané konanie zastaví, rozhodne o pokračovaní alebo nebude o danom podaní rozhodovať z dôvodu, že povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zmysle vyššie uvedených príslušných ustanovení sa na predmetné exekučné konanie nevzťahuje.

9. Z vyjadrenia oprávneného vyplýva, že mu bola z doručenej výzvy na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s ust. §243f ods. 1 Exekučného poriadku a oznámenie exekúcií, ktoré sa vykonávajú na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou. Oprávnený v súlade s ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku pre splnenie dodatočne zákonom uloženéj povinnosti doplniť návrh na vykonanie exekúcie o skutočnosti špecifikované v ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku uvádza nasledovné . Predmetné exekučné konanie je vedené voči povinnému, ktorým je fyzická osoba oprávnená na podnikanie, pričom hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko povinný pri uzavretí úverovej zmluvy a vystavení zmenky vystupoval ako podnikateľ. Predmetná skutočnosť musí byť súdnemu exekútorovi známa ako aj súdu, ktorému podal súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko oprávnený rozhodujúce skutočnosti uviedol už v návrhu na vykonanie exekúcie a zároveň uvedené vyplýva aj zo samotného exekučného titulu. V zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka "Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti." Ustanovenie § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov definuje spotrebiteľa ako fyzickú osobu. Práve predmetný zákon vylučuje možnosť zabezpečenia spotrebiteľských vzťahov zmenkou (§ 5 ods. 1 písm. b). Oprávnený je toho názoru, že novela Exekučného poriadku týkajúca sa doplnenia návrhov na vykonanie exekúcie v exekučných konaniach, ktoré sa vykonávajú na podklade zmenky, sa vzťahuje na konania voči povinným, ktorí sú spotrebiteľmi. Zároveň oprávnený poukazuje na ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, ktoré odkazuje na fyzickú osobu, nie na fyzickú osobu podnikateľa, pričom hlavný kauzálny vzťah, ako aj predmetné exekučné konanie sa od začiatku vzťahuje na fyzickú osobu podnikateľa.

10. Vzhľadom k uvedenému oprávnený má za to, že sa predmetné ustanovenia na dané exekučné konanie nemôžu aplikovať, keďže hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko fyzická osoba v čase podpísania zmluvy o úvere a vystavení zmenky bola registrovaná ako podnikateľ a konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na to, že súd mal pochybnosti o tom na čo bol úver poskytnutý žalovanému použitý vyzval ho na doplnenie.

11. Povinný vo svojom vyjadrení na výzvu súdu uviedol, že v prvom rade by chcel ozrejmiť, že zmluvu o úvere bol žiadať ako súkromná osoba s použitím na súkromné účely. Pracovníčka spoločnosti K. mu však naviedla, že do zmluvy uvedie jeho údaje zo živnosti (IČO), že to bude pre neho výhodnejšie, lebo inak mu úver nemusí byť schválený, no neuviedla a nevysvetlila mu bližšie výhody a nevýhody z toho plynúce, čo považuje dodnes za nekalú prax, ktorú použila. K tomu chcem uviesť, že zmluvu podpísal ako súkromná osoba bez pečiatky k mojej živnosti, splátkový kalendár bol vystavený len na moju osobu bez udania obchodného mena a IČO a zároveň mu dala podpísať rozhodcovskú zmluvu, ktorej neprijateľnosť uviedol vo svojich námietkach voči exekúcii. V neposlednom rade chce uviesť, že originál zmluvy,

ktorým disponuje (prikladám kópiu) neobsahuje ani podpis mandatára (pracovníčky) ale zmluva, ktorú spoločnosť K. poskytla pre tento spor už podpis obsahuje, dokonca aj s časom podpisu a z toho je zrejmé, že podpísanie z ich strany bolo dodatočné, čím ju môže pokladať za neplatnú. Ďalšou podstatnou vecou, ktorá preukazuje, že išlo o spotrebiteľský úver súkromnej osoby je tá, že danú zmluvu o úvere a prostriedky z nej nezaradil do svojho účtovníctva, o čom prikkladám doklad (kniha záväzkov za rok 2012 - kópia). To tiež svedčí o tom, že s prostriedkami nakladal tak, s akým účelom ich od spoločnosti K. žiadal. Finančné prostriedky z tejto zmluvy použil výhradne na súkromne účely a to na: osobnú spotrebu, časť v Marci 2012 na rekonštrukciu (francúzske plastové dvere zimnej záhrady, vertikálne žalúzie, radiátor, dlažba zimnej záhrady - prikkladám foto dokumentáciu) rodinného domu LV 1343, k.ú. Č., obec: Vranov nad Topľou, okres: Vranov nad Topľou a časť na hypotekárne splátky (prikkladám výpisy vkladov a platieb) k tejto jeho nehnuteľnosti. Na záver prikkladá Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. Zn. 3CoSr/1/2018 (kópia), ktorý v obdobnej veci taktiež rozhodol v prospech žalobkyne. Žiada aby okresný súd Vranov nad Topľou vzal toto jeho vyjadrenie a doklady ako dokazujúce, že išlo o spotrebiteľský úver a zároveň, aby súd uznal, že rozhodcovská doložka a rozhodcovský rozsudok sú neprijateľné v tomto spore. K svojmu vyjadreniu priložil kópiu zmluvy, knihu záväzkov z účtovníctva, fotky, výpis z účtu, rozsudok KS Prešov sp.zn. 3CoSr/1/2018.

12. Súd za účelom rozhodnutia o námietkach sa súd oboznámil s námietkami povinného, vyjadrením a ich prílohami, obsahom spisu, vyjadrením oprávneného.

13. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihľadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§46), o námietkach netreba rozhodnúť.

14. Podľa § 50 ods. 4, 5 exekučného poriadku proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovel námietkam, je prípustné odvolanie. Ak je rozhodnutie, ktorým sa námietkam vyhovel, právoplatné, súd exekúciu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

15. Po preskúmaní veci súd zistil, že námietky povinným boli vznesené v zákonom stanovenej lehote a tiež to, že sú dôvodné a sú tu dané iné dôvody pre ktoré je exekúcia neprípustná.

16. Súd sa v prvom rade zaoberal tým, či o zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou a či ju povinný uzavrel ako spotrebiteľ.

17. Po preskúmaní predložených listín a vyjadrenia povinného súd dospel k záveru, že nepochybne ide v danom prípade o spotrebiteľskú zmluvu a o spotrebiteľský úver. Ako uviedol povinný je zrejmé, že úver (kde zmluvu uzavrel ako živnostník, nakoľko je tam uvedené IČO) nebol použitý na podnikanie ale na spotrebu do domácnosti povinného na rekonštrukciu a nie je preto ani zaevidovaný v jeho účtovníctve ako to sám uviedol a preukázal. Postup ako postupoval veriteľ, respektíve jeho pracovník pri uzatvorení zmluvy je nepochybne nekalou obchodnou praktikou a je v rozpore s dobrými mravmi a je obchádzaním zákona o spotrebiteľských úverov a o ochrane spotrebiteľa. Veriteľ sa týmto postupom snažil obísť zákona aby sa vyhol prísnemu preskúmvaniu zmluvy o úvere s cieľom dosiahnuť vyššie plnenie od povinného. Navyše rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe zmenky, ktorú mal povinný v deň uzavretia zmluvy ako zabezpečenie podpísať.

18. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

19. Podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a

vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na:

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

20. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

21. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

22. V zmysle citovaných zákonných ustanovení vznikla oprávneným ex lege povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie (aj v prípade, že došlo k udeleniu poverenia na vykonanie exekúcie), ktorá smeruje proti povinnému - fyzickej osobe, bez ohľadu na to, či ide alebo nejde o podnikateľský subjekt, o rozhodujúce skutočnosti, ktoré sa týkajú vlastného vzťahu s povinným a tieto tvrdenia preukázať. V prípade, že rozhodnutie, ktoré predstavuje exekučný titul (nezávisle od povahy rozhodnutia alebo subjektu, ktorý ho vydal) bolo vydané v spotrebiteľskom spore (vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou) a nebolo prihladené na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom, vzniká súdu v zmysle § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku povinnosť takúto exekúciu zastaviť.

23. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie poukázal na to, že povinný v záväzkovom vzťahu založenom zmluvou o úvere vystupoval ako podnikateľ - fyzická osoba oprávnená na podnikanie, keď bol v záhlaví zmluvy o úvere identifikovaný obchodným menom, miestom podnikania a identifikačným číslom objektu (IČO), pričom pri uzatváraní zmluvy uviedol, že finančné prostriedky sú poskytované na výkon podnikania. Právny vzťah, resp. záväzok, vzniknutý na základe zmluvy o úvere preto nie je vzťahom spotrebiteľským, keďže nespĺňa podmienky stanovené všeobecnými záväznými predpismi na jeho posúdenie podľa § 52 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účel uzatvorenia zmluvy) a nemožno ho pokladať ani za spotrebiteľský úver (neexistencia spotrebiteľského vzťahu, resp. splnenie podmienok stanovených v § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z.). Napokon poukázal na rozhodcovskú zmluvu uzatvorenú medzi oprávneným a povinným, ktorá má podobu samostatnej listiny a obsahuje dohodu o riešení sporu formou rozhodcovského konania.

25. Oprávnený môže podať u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku). Rozhodnutie, na základe ktorého oprávnený žiada exekúciu vykonať je exekučným titulom (§ 41 Exekučného poriadku). Medzi exekučné tituly patria aj vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a nimi schválené zmiery (§ 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku). Súdny exekútor, u ktorého oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie, je povinný požiadať o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd (§ 44 ods. 1 Exekučného poriadku), ktorý je povinný preskúmať súlad tejto žiadosti, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom a o žiadosti rozhodnúť - udeliť exekútorovi poverenie, resp. jeho žiadosť zamietnuť, ak zistí rozpor so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku). Ak je však exekučným titulom rozhodcovské rozhodnutie vydané v spotrebiteľskom spore (zákon č. 335/2014 Z. z.), je súd pred vydaním poverenia povinný preskúmať aj splnenie podmienok

vyplývajúci z ustanovenia § 44 ods. 3 Exekučného poriadku (či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu) a či je vykonateľné.

26. Z rozhodcovského rozsudku vyplýva, že ním bol povinný zaviazaný zaplatiť oprávnenému nároky majúce základ v zmluve o úvere uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa 21.02.2012.

27. Napriek tomu, že v zmluve o úvere je uvedené, že sa úver poskytuje na podnikateľské účely, právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi konania zmluvou o úvere súd posúdil za spotrebiteľský (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a úver poskytnutý povinnému za spotrebiteľský úver - podľa zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to z nasledovných dôvodov. Oprávnený pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (je podnikateľom, pričom predmetom jeho činnosti je aj poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom) a mal preto postavenie veriteľa podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“) a dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Povinný je v zmluve označený ako podnikateľ, ale súčasne sú vyplnené aj jeho údaje ako o fyzickej osobe - nepodnikateľovi. Zmluva obsahuje aj predtlačené prehlásenie dlžníka, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania, konkrétny účel podnikania však zo zmluvy nevyplýva. Nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť pritom preukázaný spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy má dodávateľ (veriteľ). Bezpečným preukázaním nemôže byť len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon podnikania, z ktorého nemožno vyvodiť, aký konkrétny súvis poskytnutý úver s podnikaním povinného mal. Skutočnosť, že povinný v čase uzavretia zmluvy bol podnikateľom neznamená, že úver nemôže byť spotrebiteľským. Aj fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, môže uzatvárať spotrebiteľské zmluvy, získanie oprávnenia na podnikanie automaticky nediskvalifikuje osobu z možnosti byť subjektom spotrebiteľských právnych vzťahov (spotrebiteľom). V posudzovanej zmluve bol dlžník označený okrem údajov charakterizujúcich ho ako podnikateľa aj údajmi identifikujúcimi ho ako fyzickú osobu, Vyhlásenie dlžníka v zmluve o tom, že finančné prostriedky sú mu poskytnuté na výkon podnikania, bolo v zmluve vopred predtlačené oprávneným, a to tak, že vzhľadom na veľkosť písma je ľahko prehliadnuteľné. Vzhľadom na to nemožno bez ďalšieho (bez preukázania účelu uzavretia zmluvy) automaticky prijať záver, že právny vzťah medzi oprávneným a povinným vyplývajúci z predmetnej zmluvy je právnym vzťahom nespotebiteľským. Ak existuje čo i len pochybnosť o obsahu zmluvy, je potrebné ju vykladať podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka takým spôsobom, ktorý zabezpečí na jej obsah aplikáciu ustanovení spotrebiteľského práva. Dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru právneho vzťahu pritom zaťažuje veriteľa, preto by mal mať sám záujem na tom, aby zmluva, ktorej tlačivo sám vopred pripravil, preukazovala poskytnutie peňažných prostriedkov na účely podnikania bez akýchkoľvek pochybností, t. j. tak aby bolo jednoznačné, na aký konkrétny účel týkajúci sa podnikania sú peňažné prostriedky poskytnuté. Z celkového formátu zmluvy (tlačiva) vyplýva, že ide o typ zmluvy (vrátane úverových podmienok, ktoré sú jej súčasťou), ktorá bola vopred oprávneným pripravená pre veľký počet dlžníkov, ktorí pri ich uzatváraní nemohli ovplyvniť jej obsah a zmluvné dojednania (§ 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka). Zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi je teda typizovanou, štandardnou zmluvou (uzatvára sa vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že dlžník obsah zmluvy nemá možnosť zmeniť). Keďže oprávnený poskytnutie úveru povinnému na účely podnikania nepreukázal, zmluva o úvere je typizovanou zmluvou a nebol zistený dôvod, pre ktorý by sa zákon o spotrebiteľských úveroch na zmluvu nevzťahoval (§ 1 ods. 3), bol úver poskytnutý oprávneným povinnému posúdený za spotrebiteľský úver s tým, že povinný mal pri uzatváraní zmluvy postavenie spotrebiteľa podľa § 2 písm. a/ ZoSÚ a § 52ods. 4 Občianskeho zákonníka.

28. Všetky tieto vyššie uvedené skutočnosti o tom, že zmluva je vlastne zmluvou spotrebiteľskou potvrdzuje podrobné vyjadrenie povinného k okolnostiam uzavretia zmluvy a spôsobu na čo boli finančné prostriedky použité.

29. Súd poznamenáva, že sa uvedenému záveru priklonil aj posúdením celkového formátu tlačiva zmluvy a všeobecných podmienok, z ktorých vyplýva, že sa zmluvné strany v zmysle §262 ods.

1 Obchodného zákonníka dohodli, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom (bod 16) - takéto dojednanie by nebolo potrebné, ak by zmluvu uzatváral povinný ako podnikateľ na účely podnikania. Súčasne súd poukazuje na otázne dojednanie, podľa ktorého sa zmluva uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva, keďže Obchodný zákonník zmluvu o úvere ako zmluvný typ upravuje. Pri posudzovaní zmluvy o úvere súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t. j. v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľskej zmluvy sa priklonil k výkladu, ktorý je pre spotrebiteľa (povinného) priaznivejší. Taktiež v rozhodcovskej zmluve, ktorú pripravil oprávnený a predložil ju na podpis povinnému, obsahuje poučenie o podaní žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku na príslušný všeobecný súd (čl. III bod 5).

30. Podľa súdu prvej inštancie sa na spotrebiteľské vzťahy aplikujú spotrebiteľské právne normy, preto sa vždy použijú ustanovenia o spotrebiteľskom práve a ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie a v jeho prospech (§ 52 ods. 2, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka) a to bez ohľadu na to, podľa akých zákonov bola spotrebiteľská zmluva uzavretá a bez ohľadu na to, či došlo k tzv. voľbe práva (§ 262 ods. 1 Obchodného zákonníka), alebo či sa jedná o tzv. absolútny obchod (§ 261 ods.3 Obchodného zákonníka). Právne normy upravujúce spotrebiteľské právne vzťahy sú kogentnými právnymi normami, ktoré teda nie je možné zmeniť dohodou zmluvných strán a ani inak. Použitie ustanovení spotrebiteľského práva zahŕňa tiež prednostné použitie ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, a to na celý režim právneho vzťahu (t. j. vrátane úroku z omeškania, premlčania, zmluvnej pokuty a pod.). Pokiaľ teda všeobecné podmienky (bod 15) obsahujú klauzulu v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, t. j. že na všetky právne vzťahy založené zmluvou o úvere sa použijú ustanovenia Obchodného zákonníka, táto klauzula nepochybne obchádza ustanovenie § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, a je preto neplatná.

31. Exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom oprávnený uplatnil nárok zo zmenky. Keďže vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, vzťahujú sa na toto exekučné konanie ustanovenia § 39 ods. 4 a 44 ods. 2 štvrtá veta Exekučného poriadku.

32. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať (§ 9 ods. 2) zákonom stanovené náležitosti, napr. údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), ktorá je vyjadrením skutočnej ceny spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok, priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, atď. Ak zmluva neobsahuje náležitosti vyplývajúce z § 9 ods. 2 ZoSÚ, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ), čo znamená, že sa na uvedené poplatky a úroky v zmysle uvedenej právnej fikcie neprihliada. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ neobsahuje (napr. RPMN), povinnému poskytnutý úver je teda bezúročný a bez poplatkov. Povinný mal preto povinnosť vrátiť iba poskytnuté peňažné prostriedky. Keďže súčasťou zmenkovej sumy, ktorú bol povinný zaviazaný zaplatiť rozhodcovským rozsudkom, je istina v sume 1.130,13 eur, je zrejmé, že povinný bol rozhodcovským rozsudkom zaviazaný zaplatiť nielen poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj príslušný poplatok. Okrem toho dohodu o vyplnení zmenky súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola dojednaná individuálne (oprávnený mal zmluvné dojednanie o vyplnení zmenky vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach) a je výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 4 písm. i/, k/, o/ Občianskeho zákonníka), pričom sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o zabezpečení úveru blankozmenkou umožňuje oprávnenému (veriteľovi) v prípade omeškania dlžníka s plnením zmluvy vyplniť chýbajúce údaje - dlžnú zmenkovú sumu a splatnosť a domáhať sa z takto vyplnenej zmenky splnenia svojej pohľadávky, pričom ako zmenkovú sumu môže vyplniť ľubovoľnú sumu, ktorá podľa jeho uváženia zodpovedá nárokom veriteľa voči dlžníkovi zo zmluvy ku dňu vyplnenia zmenky. Takéto zmluvné dojednanie je neprijateľnou podmienkou spotrebiteľskej zmluvy v súlade s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, resp. ako neplatné dojednanie v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uzavretím dohody o vyplnení zmenky dostáva oprávnený do rúk oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo je taktiež v rozpore s § 53 ods. 4 písm. o) Občianskeho zákonníka a nepochybne výrazne v neprospech spotrebiteľa, čo sa prejavilo aj tým, že rozhodcovský súd na základe zmenky priznal oprávnenému plnenia, ktoré sú v rozpore s predpismi spotrebiteľského práva.

33. Rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc rozhodnúť spor účastníkov z rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa 21.02.2012. Rozhodcovská zmluva (čl. II bod 3) upravuje

možnosť odstúpenia od rozhodcovskej zmluvy bez uvedenia dôvodu v lehote 10 dní od jej uzatvorenia s tým, že odstúpenie od zmluvy musí byť v písomnej forme doručené v uvedenej lehote druhej zmluvnej strane. V čl. III obsahuje rozhodcovská zmluva poučenie o rozhodcovskom konaní (v bode 5 o podaní žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku na príslušnom všeobecnom súde). Súčasne podľa čl. IV rozhodcovskej zmluvy zmluvné strany vylúčili zrušenie rozhodnutia rozhodcovského súdu v rámci obnovy konania (bod 1), dohodli, že zmluva sa môže meniť alebo zrušiť výlučne písomnou dohodou zmluvných strán vyhotovenou vo forme dodatku k rozhodcovskej zmluve s úradne overenými podpismi zmluvných strán (bod. 2). Napokon rozhodcovská zmluva (v čl. IV) obsahuje vyhlásenie dlžníka, že s jej uzatvorením súhlasí a bol osobitne poučený o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy.

34. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť podľa § 3 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z. z. písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním, pričom písomná forma je zachovaná aj vtedy, ak bola uzavretá elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie jej obsahu a identifikáciu zmluvných strán, ktoré spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavreli. Predmetná rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi oprávneným a povinným bola uzavretá podľa § 4 a nasledujúce zákona č. 244/2001 Z. z. o rozhodcovskom konaní a neobsahuje tak ani poučenie podľa § 3 ods. 3 písm. e) zákona č. 335/2014 Z. z.

35. Rozhodcovský súd rozhodol v rozhodcovskom konaní vedenom podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Keďže bolo zistené, že právny vzťah účastníkov konania je spotrebiteľským, rozhodcovský rozsudok mal byť vydaný v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov a to rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý mal v čase spotrebiteľského konania povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory (§ 44 ods. 3 prvá veta EP). V zozname rozhodcov a stálych rozhodcovských súdov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, ktorý vedie a zverejňuje na svojom webovom sídle Ministerstvo spravodlivosti SR (§ 17, 18 zákona č. 335/2014 Z. z.), bolo zistené, že v tomto zozname rozhodca a ani rozhodcovský súd, ktorými bol vydaný rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého oprávnený žiada vykonať exekúciu, nie je zapísaný. Z toho vyplýva, že rozhodcovský rozsudok nebol vydaný rozhodcom, ktorý bol v čase rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory.

36. Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

37. Podľa článku I. § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. Zákona zmenkového a šekového, majiteľ môže postihom žiadať: 1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokmi, ak boli dojednané; 2. šesťpercentné úroky odo dňa zročnosti; 3. trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy; 4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

38. Ako vyplýva z ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku, je povinnosťou súdu zastaviť exekúciu v prípade, ak rozhodnutie, v tomto prípade rozhodcovský rozsudok, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na ktorúkoľvek z podmienok taxatívne uvedených v tomto ustanovení, a síce na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

39. Zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 21.02.2012 a rovnakého dňa došlo aj k vystaveniu vlastnej zmenky znejúcej na sumu 6775,89 Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo zmenkovej istiny od 21.10.2012 do zaplatenia. V danom prípade bol spotrebiteľovi poskytnutá suma

3500 EUR, ktorý mal splatiť spolu s poplatkom za poskytnutie úveru predstavujúcim viac ako 100 % sumy poskytnutej istiny, čo súd považuje za hrubý rozpor s dobrými mravmi, na čo rozhodcovský súd, ktorý exekučný titul vydal, absolútne neprihliadal.

40. Po preštudovaní listinných dôkazov však nie je jasné, koľko reálne oprávnený povinnému uhradil a z čoho má pozostávať suma, ktorú oprávnený na blankozmenke vyplnil, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že vo Všeobecných podmienkach pre poskytnutie úveru je uvedené množstvo zmluvných pokút. Celkový dlh povinného tak predstavoval sumu, ktorá prekračuje najvyššiu prípustnú sumu stanovenú zákonom a zároveň navýšenú o ďalší úrok vo výške 0,25 % denne.

41. Z uvedeného dôvodu, vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení, veriteľ nebol oprávnený prijať od dlžníka takúto zmenku, resp. ju bol povinný dlžníkovi vrátiť. Napokon oprávnený nepreukázal ani to, či išlo o zmenku zabezpečovaciú, alebo išlo o zmenku slúžiacu na zabezpečenie veriteľových nárokov zo spotrebiteľského úveru, čo má za následok zákaz plnenia dlhu takouto zmenkou.

42. Ďalej v zmysle Zákona zmenkového a šekového, článku I. § 48 ods. 1, majiteľ zmenky môže postihom okrem zmenkovej istiny a dohodnutých úrokov žiadať šesťpercentné úroky odo dňa zročnosti. V danom prípade si oprávnený okrem 6 % ročných úrokov uplatnil aj 0,25 % denný úrok, čo predstavuje 91,25 % ročne. Uvedené úroky uvedené v zmenke sú v hrubom rozpore s citovaným zákonným ustanovením, pričom aj v tomto prípade, nie len že boli oprávneným uplatnené v rozpore so zákonom ako aj v rozpore s dobrými mravmi, ale zároveň rozhodcovským súdom priznané, čo potvrdzuje názor súdu, že ten rozhodoval neobjektívne a priznával protizákonné nároky v prospech oprávneného.

43. Napokon, súd nemôže akceptovať ani samotný exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, na koľko rozhodcovský súd nemal právomoc konať a rozhodnúť, vzhľadom na kontinuálne označovanie rozhodcovskej zmluvy, ktorú oprávnený uzatváral s povinnými, za neprijateľnú zmluvnú podmienku, o čom svedčí konštantná judikatúra všeobecných súdov. Dojednanie rozhodcovskej zmluvy k spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva, na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6 Cdo 1/2012 zo dňa 21. marca 2012).

44. Napriek formálnemu zneniu rozhodcovskej doložky teda reálne dochádza k narušeniu sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami (Smernica Rady 93/13/EHS), a to v neprospech spotrebiteľa(dlžníka). Spotrebiteľ sa podpisom zmluvy, obsahom ktorej je aj takáto doložka, vopred vzdáva práva na účinnú procesnú obranu (a to či už z nevedomosti alebo nemožnosti vplyvať na obsah zmluvy), čo je v podmienkach právneho štátu neprijateľným javom - podmienkou.

45. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd dospel k záveru, že sú naplnené všetky podmienky stanovené v hypotéze § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku, a síce rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, a zároveň rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

46. Súd sa ďalej zaoberal námietkami povinného proti predbežným trovám.

47. Súd mal pri rozhodovaní o námietkach povinného proti trovám exekúcie k dispozícii fotokópiu Upovedomenia o začatí exekúcie č.k. EX 3532/14 zo dňa 29.01.2015, z ktorého zistil, že poverený súdny exekútor vyčíslil trovy exekúcie celkovo sumou 2863,80 eur, ktoré pozostávajú z odmeny v sume 2349,70, odmeny za spísanie zápisnice v sume 16,60 eur, hotových výdavkov vo výške 20 eur a DPH v sume 477,30 eur. Z akej sumy pri výpočte odmeny vychádzal a to pokiaľ ide o vymoženie peňažného plnenia, úrokov neuviedol ani to ako túto odmenu vypočítal.

48. Podľa ust. § 201 ods. 1,2,3 Ex. poriadku účinného v čase začatia exekúcie predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie. V rámci predbežných trov exekúcie exekútor vyčíslil odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie; náhradu výdavkov a náhradu za stratu času vyčíslil len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Zároveň povinného upozorní, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, a predbežne vyčíslil ich výšku. Účastník konania môže vzniesť u exekútora do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§ 45 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20140101.html>>). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie. Rozhodnutie súdu o námietkach sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

49. Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky, základom na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymáhanej pohľadávky, ak vyhláška prostredníctvom iných svojich ustanovení (§ 6, § 14 až § 16) neustanovuje inak.

50. Podľa § 5 ods. 1 a 2 vyhlášky, odmena súdneho exekútora je 20 % zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eur a najviac 33.193,92 eur. (2) Ak súdny exekútor upustí od vykonávania exekúcie, patrí mu 50% odmeny vypočítanej podľa odseku 1.

51. Podľa § 26 vyhlášky sa základ na určenie odmeny zaokrúhľuje na celé eurá nahor a vypočítaná odmena na najbližších 50 eurocentov nahor. Podľa § 22 citovanej vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

52. Nakoľko na súdneho exekútora je prenesený výkon časti súdnej moci, musia aj jeho rozhodnutia vydané v rámci exekúcie spĺňať požiadavku preskúmateľnosti jeho rozhodnutí. Súd zistil, že súdny exekútor vyčíslil trovy exekúcie celkovo sumou 2863,80 eur, ktoré pozostávajú z odmeny v sume 2349,70 eur, odmeny za spísanie zápisnice v sume 16,60 eur, hotových výdavkov vo výške 20 eur a DPH v sume 477,30 eur. Z akej sumy pri výpočte odmeny vychádzal a to pokiaľ ide o vymoženie peňažného plnenia, úrokov neuviedol ani to ako túto odmenu vypočítal. Súd preto nemôže preskúmať jeho výpočtu.

53. Takéto pochybenie súdneho exekútora je dostatočným dôvodom pre vyhovie námietkam povinného proti trovám exekúcie, pretože vyčíslenie predbežných trov exekúcie bez bližšej špecifikácie znemožňuje efektívne uplatniť voči predbežným trovám exekúcie, právo priznané povinnému, ale aj oprávnenému v exekúcii t.j. právo podať proti predbežným trovám exekúcie námietky. V neposlednom rade takéto vyčíslenie znemožňuje exekučnému súdu preskúmať oprávnenosť resp. opodstatnenosť vznesených námietok. Na základe vyššie uvedených pochybení súdneho exekútora pri vyčíslíovaní predbežných trov exekúcie rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia a námietkam povinného proti trovám exekúcie vyhovel.

54. Súdny exekútor bude v ďalšom postupe musieť v novom upovedomení o začatí exekúcie upraviť výšku predbežných trov exekúcie, súd však poukazuje, že vyhovel námietkam povinného proti exekúcii, pričom po právoplatnosti tohto uznesenia bude exekúcia zastavená, kde bude rozhodnuté aj o trovách exekúcie spôsobom ako pri zastavení.

55. Preto súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami námietkam povinného vrátane námietkam proti trovám ako dôvodným vyhovel. Po právoplatnosti súd následne pristúpi k zastaveniu exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu a to proti výroku I možno podať odvolanie písomne v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)

a čoho sa odvolateľ domáha(odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľa rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Proti výroku II. odvolanie nie je prípustné.